
Nasza Przyjaźń

1935 XI - BIULETYN PARAFII ŚW. MIKOŁAJA Maj 2017 Nr 386

III NIEDZIELA WIELKANOCNA

Tego samego dnia dwaj z nich byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi.

Lecz oczy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali. On zaś ich zapytał: «Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze?» Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: «Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało». Zapytał ich: «Cóż takiego?» Odpowiedzieli Mu: «To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A myśmy się

spodziewali, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Tak, a po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. Nadto jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazłszy Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniają, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli». Na to On rzekł do nich: «O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?» I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego. Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: «Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił». Wszedł więc, aby zostać z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: «Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?» W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi, którzy im oznajmili: «Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi». Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze, i jak Go poznali przy łamaniu chleba.

W okresie wielkanocnym jesteśmy świadkami spotkań Zmartwychwstałego Pana ze swoimi uczniami. Maria Magdalena, Piotr, Jan, Tomasz, czy uczniowie zmierzający do Emaus uczą nas jednej ważnej rzeczy. Nie wystarczy zobaczyć, że grób jest pusty. Pusty grób nic jeszcze nie mówi. Przecież zmierzający do Emaus też słyszeli o pustym grobie: *niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazły Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniają, iż On żyje*. To bardzo wyraźnie pokazuje, że pusty grób nie jest jeszcze dowodem na zmartwychwstanie. Co więcej, pusty grób może przerażać.

Wiara w zmartwychwstanie Jezusa rodzi się w momencie spotkania z Panem i otwarciem na to spotkanie. Historia wędrowców zmierzających do Emaus w dniu zmartwychwstania, pokazuje nam, że to spotkanie odbywa się w sferze znaków i gestów. Mimo że wędrowali z Jezusem jakiś czas (mogło to być nawet 10 km!), poznali go dopiero w momencie *łamania chleba*.

Dziś to określenie jest używane w mówieniu o Eucharystii. Dwaj uczniowie poznali Pana przy wspólnym posiłku, nie wtedy, kiedy go widzieli, ale gdy ukazał im się w nowy sposób. To spotkanie, jakiego doświadczyli w Emaus prawie dwa tysiące lat temu jest dostępne również nam. Każda niedziela jest dla chrześcijanina najważniejszym świętem – pamiątką Zmartwychwstania Jezusa.

Raz do roku, w okresie Wielkanocy szczególnie mobilizujemy się do tego spotkania. Przystępujemy do sakramentu pokuty, święcimy pokarmy, wreszcie idziemy na Eucharystię. Warto jednak

postarać się **odkryć wartość każdej niedzieli**. Od samego początku chrześcijaństwo gromadzili się tego dnia, aby łamać chleb. Było jakieś przekonanie we wspólnocie z pierwszych wieków, że to jest **moment spotkania ze Zmartwychwstałym Panem**. Przez trzy wieki Eucharystię sprawowano po domach. Powodem tego były prześladowania chrześcijan i związany z nimi brak możliwości zbudowania kościoła. Dopiero w czwartym wieku zaczęto wznosić świątynie. Czy jednak nie było w tym sposobie sprawowania Eucharystii po domach także pragnienia zaproszenia Chrystusa do codziennego życia?

Zmartwychwstanie Jezusa dokonuje się w historii i jest wydarzeniem realnym. Zmartwychwstały jednak nie należy już do tego świata: *Królestwo moje nie jest z tego świata*. Jest obecny na nowy sposób w Słowie, w sakramentach i w człowieku potrzebującym. Gdzie spotkać dziś Zmartwychwstałego? Szukajmy go w tych trzech „sposobach spotkania”, zwłaszcza na Eucharystii. Starajmy się tak planować niedzielę, aby jej najważniejszym punktem była Msza Święta – owo *łamanie chleba*.

Opisy spotkań ze Zmartwychwstałym Panem pokazują, że ludzie pod ich wpływem się zmieniali. **Wiara chrześcijanina jest relacją z Bogiem. Ta relacja opiera się na spotkaniu i doświadczeniu**. Wiara w ideę jest wiarą filozofów. Chrześcijaństwo to nieustanne spotkanie, które nadaje smak ludziom w nim uczestniczącym.

ks. Mateusz Szymczyk

MAJ – MIESIĄC MARYI

Nabożeństwa majowe

Przez cały miesiąc maj zapraszamy do udziału w nabożeństwach majowych w **tygodniu po Mszy św. wieczornej, około godz. 18.30, a w niedziele o godz. 18.30.**

Pierwsze nabożeństwo majowe z procesją odprawimy już w niedzielę 30 kwietnia o godz. 18.30. Prosimy o asystę dzieci do sypania kwiatów.

Podczas nabożeństw majowych modlimy się słowami Litanii loretańskiej. Swoją nazwę zawdzięcza ona włoskiemu miastu Loreto, w którym jest odmawiana publicznie od 1531 roku. W średniowieczu wzniesiono tam sanktuarium maryjne, które przyciągało i nadal przyciąga licznych pielgrzymów. Z jakiego powodu? Otóż w 1204 roku do miasta przywieziono cudowny obraz Matki Boskiej, który według legendy

został namalowany przez św. Łukasza, Ewangelistę. Niespełna 100 lat później przeniesiono tam również z Nazaretu dom, w którym miała mieszkać Maryja.

Pielgrzymi, którzy od średniowiecza ciągnęli do Loreto, by oddać cześć Maryi i jednocześnie prosić ją o wstawienie przed Bogiem, przybywali ze śpiewem litanii na ustach. Słowo litania pochodzi z języka łacińskiego i oznacza modlitwę błagalną, złożoną z krótkich wezwań odmawianych na przemian przez prowadzącego i wiernych. Można zadać sobie pytanie, dlaczego wezwania nie są szczegółowe, dlaczego nie prosimy o konkretne rzeczy, tylko wychwalając cnoty Maryi wciąż prosimy „**módl się za nami?**” Odpowiedź jest prosta. Jest to wyraz naszego zaufania do najlepszej z matek. Maryja doskonale zna nasze potrzeby. Patrzy na nas z wysokości nieba. Widzi więcej i lepiej, a ponieważ nas kocha, stara się zaradzić naszym problemom, prosząc o pomoc Jezusa, tak, jak to uczyniła w Kanie Galilejskiej.

Wierzmy, że Maryja wyprosi dla nas wszystko, co jest dla nas dobre. Skąd ta pewność? Przyjrzyjmy się znaczeniu imienia Maryja. Pochodzi ono od hebrajskiego *Mirjam* i oznacza *Panią, ukochaną przez Boga, napawającą radością*. Czy można odmówić czegoś ukochanej osobie?

* * *

Uroczystość NMP Królowej Polski

W środę 3 maja Msze święte będą sprawowane w naszym kościele według porządku niedzielnego.

Tego dnia odnowimy Jasnogórskie Śluby Narodu. Msze święte **uświetni swoim śpiewem duet z Moskwy „Sanctus”**.

WYDARZENIA W PARAFII

Nabożeństwa fatimskie

w roku 100. rocznicy objawień

W sobotę 13 maja, we wspomnienie NMP z Fatimy, podczas Mszy św. o godz. 18.00 rozpoczniemy tego-
roczne nabożeństwa fatimskie. Prze-
wodniczyć im będzie ks. Piotr Kosa-
kowski, wikariusz parafii św. Szczepa-
na w Krakowie.

* * *

I Komunia święta dzieci klas III:

**Prywatna Szk. Podst. *Inspiracja*
sobota 20 maja godz. 12.00**

**Szk. Podst. nr 10
niedziela 21 maja godz. 11.30**

**Szk. Podst. nr 3
niedziela 21 maja godz. 13.00**

* * *

KLUB SENIORA

Kolejne spotkanie Klubu Seniora zatytułowane: „Orędzie fatimskie prze-
słaniem dla każdego z nas...” odbędzie
się w czwartek **11 maja o godz. 16.00**
w sali kolumnowej na wikarówce. Po-
prowadzi je opiekun, Ks. Prałat Antoni
Sołtyśnik.

KOMUNIKAT DOTYCZĄCY PRAC REMONTOWYCH

Pragniemy poinformować, że z po-
czątkiem kwietnia Wydział Kultury
i Dziedzictwa Narodowego Urzędu
Miasta Krakowa odniósł się pozytywnie
do złożonego przez Parafię wniosku
o dofinansowanie remontu konserwator-
skiego elewacji naszego kościoła.
W tym roku przyznano nam na ten cel

z budżetu Miasta Krakowa dotację
w wysokości 150.000 zł. Prace przy
elewacjach rozpoczną się bezpośrednio
po weekendzie majowym. Obejmą one
pozostałą część elewacji południowej od
strony zakrystii.

Jednocześnie otrzymaliśmy dofi-
nansowanie w wysokości 180.000 zł ze
środków Narodowego Funduszu Rewa-
loryzacji Zabytków Krakowa na konty-
nuację prac konserwatorskich i restaura-
torskich we wnętrzu naszego kościoła.
Mamy nadzieję, że pozyskane środki
umożliwią wykonanie dekoracji malar-
skiej sklepienia w prezbiterium.

W celu sprawnego przeprowadzenia
prac oraz zapewnienia bezpieczeństwa
wiernym, zapadła decyzja o zamknięciu
całego prezbiterium. Ołtarz zostanie
przeniesiony do nawy głównej tak, aby
celebracje liturgiczne mogły odbywać
się w odnowionej części kościoła. Prace
we wnętrzu kościoła rozpoczną się
22 maja, bezpośrednio po I Komunii
Św. dzieci klas III.

Za wszelkie utrudnienia i niedogod-
ności przepraszamy. Jednocześnie
z całego serca pragniemy podziękować
wszystkim dobrodziejom naszego ko-
ścioła.

Nie mogliśmy otrzymać żadnej
dotacji zewnętrznej bez wkładu własne-
go, który wynosi 10 % każdego zadania.
Tylko dzięki ofiarom, które wpływają
na konto parafii, a także są składane
w kancelarii i na tacę w 2. niedzielę
każdego miesiąca, tzw. inwestycyjną,
możemy podjąć się wielkiego dzieła
przywrócenia świetności naszemu za-
bytkowemu kościołowi. Bóg zapłać!

Parafia św. Mikołaja w Krakowie, ul. Kopernika 9, tel. 12-431-22-77

PeKaO S.A. III O/Kraków: NRB 58-1240-2294-1111-0000-3723-4113

<http://www.parafiamikolaj-krakow.pl/>